

РОМАНИ СО РОМАНТИЗАМ

Кога ќе погледнеме одблизу, во сфаќањата и размислувањата на нашите соседи ќе забележиме натпросечно ниво на шовинизам, кој е забранет во демократските начела. Заедничко во нивната политика е неприфаќањето на постоењето македонска нација, јазик и држава.

Овие држави, особено по поделбите на Македонија од 1913 и од 1919 година, настојувале да го денационализираат македонскиот народ.

■ Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Векови наназад за Македонија и за Македонците се пласирале бројни лаги за нивното потекло, традиција, култура и идентитет. Романтичарската идеологија на речиси сите непосредни соседи, ја вгнезди македонската држава во редот на оние кои најдолго во својата историографија се бореле за зачувување на сопствениот белег, на својот посебен идентитет. Името, јазикот, културата, писменоста, црквата..., тоа се само дел од непризнатите особености на Македонецот. Етногенетските разлики се повеќе од очигледни, но тврдоглавото застапување на ставот дека на територијата на Македонија нема ништо македонско, туку бугарско, српско, албанско и грчко, продолжува сè до ден денешен. На такви квази размислувања подлегнуваат и дел од европските институции, кои се врв на светската дипломатија и политика, кои преку своите електронски и Интернет пропаганди се обидуваат да го потценат, обезвреднат и елиминираат македонскиот искон од нашата почва. Објаснувањата потоа се дека станува збор за ненамерни грешки, но јасно е дека соседните пропаганди многу повеќе работат за сквернавењето на нашиот идентитет, отколку ние за неговото зачувување.

Македонскиот народ се формирал во рамките на географ-

ско-историскиот простор на Македонија во еден континуиран развоен процес. Тој се здобил со легитимитет врз територијата на Македонија и станал наследник на сите историски и културни автохтони традиции и вредности, носејќи го името Македонија низ вековите, како свое етничко и историски легитимно име. Постоењето на македонската нација константно ги вознемирувало соседните држави. Заедничко во нивната политика е неприфаќањето на постоењето македонска нација, јазик и држава. Овие држави, особено по поделбите на Македонија од 1913 и од 1919 година, настојувале да го денационализираат македонскиот народ. Во 1944 година Србија ги призна македонската нација и држава, што го потврди со Спогодбата од 1996 година, со која ја призна Р Македонија под уставното име. Бугарија, освен во периодот 1944 - 1948 година, континуирано ги негира македонската нација и јазик, иако во 1991 година ја призна независноста на Македонија. Грција, иако ја признаваше Македонија како држава во рамките на СФР Југославија, од 1991 година го оспорува името на Република Македонија, со тенденција да се негираат и историскиот идентитет и легитимитет на македонската нација и јазик.

ЗА БУГАРСКИОТ РОМАНТИЗАМ

Кога ќе погледнеме одблизу, во сфаќањата и размислувањата на нашите соседи ќе забележиме натпросечно ниво на шовинизам, кој е забранет во демократските начела. Дека Македонците како народ немаат ништо заедничко со регионалните народи, говорат и следните фактографски податоци и факти.

Во триесеттите и четириесеттите години во Бугарија постоела екстремна масовна националистичка организација под името **"Ратници за напредок на б'лгарштината"**, во која членувале стотици илјади Бугари и во чиј статут пишувало дека Бугарите не се никакви "Словени", туку дека се директни потомци на Хуно-Татарите. Постојат и цитати од денешни бугарски историчари, кои тврдат дека Бугарите и Татарите се ист народ. Така, на пример, на почетокот на XX век, волшкиот Бугарин Ибрагимов, запишал: "Ние сме Татари, нашиот јазик е татарски, нашата култура е татарска и сè што правиме е татарско". Натаму, т.н. "второ бугарско царство", всушност воопшто не била бугарска држава, туку дека тоа била турко-влашка држава на територијата на денешна Бугарија. Во најголемиот број тогашни документи за оваа држава јасно пишува дека била турко-влашка. Според бугарските и странските историчари, вистинските етнички Бугари биле турко-монголско племе и тие припаѓале на жолтата раса. Вистинските етнички Бугари (турко-монголските Бугари), никогаш масовно не се населиле во Македонија и никогаш масовно не се помешале со македонското население, па затоа и да сакаат Македонците не можат да бидат Бугари, затоа што немаат бугарска крв во своите вени. Бугарскиот историчар Станимиров дури напишал и дека Бугарите умствено биле позаостанати од Словените. Ова тој го напишал во официјалната "Историја на Бугарската црква", објавена како официјално издание на Бугарската Егзархија. Значи, ова не го кажале и не го напишале Македонците, туку припадници на бугарскиот народ. Овие факти се објавени и во книгата "Етногенетските разлики помеѓу Македонците и Бугарите". Во врска со пропаѓањето на идејата за заживување на Санстефанска Бугарија, карактеристични се изјавите на тогашните европски политичари, кои децидно изјавувале дека Санстефанска Бугарија не може да заживее во практиката, токму поради фактот што во Македонија живеат Македонци, а не Бугари.

Англискиот министер за надворешни работи, лордот Солзбери, во врска со идејата за Санстефанска Бугарија, на 18 април 1878 година изјавил: "Зацртаното бугарско кнежевство во Санстефанскиот мировен договор не смее да остане

во такви широки граници и да држи територии, кои етнички не му припаѓаат". Познатиот тогашен бугарски историчар Шопов, во врска со Санстефанска Бугарија, во 1885 година изјавил: "Берлинскиот конгрес не ѝ даде автономија на Македонија и не ја присоедини кон Бугарија или кон источна Румелија од едноставна причина што Англија цврсто застана на стојалиштето дека огромното мнозинство на населението од Македонија не е бугарско... Па, дури ни денес, во 1885 година, кога Европа би побарала македонското население да се определи и да каже на која народност ѝ припаѓа, уверени сме дека поголемиот дел од Македонија ќе ни летне од рацете, ако исклучиме две-три околии од Северна Македонија. Сите други Македонци се подготвени да дадат каков сакаш пишан документ дека тие не се Бугари".

ЗА ГРЧКИОТ РОМАНТИЗАМ

Грчката пропаганда за идентитетот на Македонците и постоењето на македонската држава е приказна сама за себе. Неминиот пораз на Грција во однос на македонското прашање ќе нè доведе до позиција на покренување прашања кои долго време беа замрзнати, пред сè, од наша страна. Треба да бидеме паметни и да го искористиме моментот, кога сè уште македонското прашање е отворено. Само треба истрајност во сите наши становишта. Сепак, грчката пропаганда има и корисни страни за позицијата на Македонија и македонскиот народ. Пред сè, го пропагира македонскиот национален ентитет во светот. Грција сите ги извести дека луѓето кои се викаат самите себе Македонци не се Македонци, бидејќи Македонија од секогаш била Грција. Можеби лоша кампања за нас, но сепак придонесе името македонско да се рашири по светот. Во текот на овој век Грците не штедеа напори етнички да ја исчистат Северна Грција. Спротивно на сите меѓународни конвенции, имињата на македонските градови и села во дваесеттите години се погрчени, жителите мораа да земат грчки имиња, во црквите повеќе не смееше да се зборува македонски и старите црковни книги на овој јазик беа уништени. Македонците, кои во грчката Граѓанска војна (1945-1949) се бореа на страната на комунистите, беа протерани. До ден денес ним и на нивните деца, околу 150.000 луѓе, им е забранет пристап до нивната родна земја.

Во една прилика професорот Марјановиќ анализира:

"Тешко може да се посомнева во тоа дека Демостенес не бил грчки патриот. На Грците, кои тврдат дека потекнуваат од старите Македонци како лектира им ја препорачувам неговата 'Трета статија за Филип' од каде е и

овој цитат: Тој (Филип) не е Хелен и нема ништо заедничко со Хелените. Тој е Барбар, кој потекнува од една земја, за која што ништо убаво не можеме да кажеме - тој е еден безвреден Македонец, тој доаѓа од земја во која не може да се купи ниту еден добар роб. Хелените беа непријатели на Филип. Тој го разурна градот Теба. Неговиот син, Александар Велики, ја освои Грција и се нарече крал на Македонија и хегемон на Хелените".

На почетокот на македонската независност во 1992 година, Грците беа бесни кога се појави лажната вест дека македонските власти размислуваат познатата Бела Кула (Беаскуле), заштитниот знак на Тесалоники, да ја стават на новите македонски пари. За Грција, тоа беше доказ за територијалните претензии на Македонија.

ЗА СРПСКИОТ РОМАНТИЗАМ

НЕ ДЕЛЕТЕ ЈА, НЕ ПАРЧЕТЕ ЈА, ЕДНА Е МАКЕДОНИЈА!

Вистинските етнички Бугари биле турко-монголско племе и тие припаѓале на жолтата раса, никогаш масовно не се населиле во Македонија и не се помешале со македонското население, па и да сакаат, Македонците не можат да бидат Бугари, затоа што немаат бугарска крв во своите вени.

Треба да бидеме паметни и да го искористиме моментот, кога сè уште македонското прашање е отворено. Грчката пропаганда има и корисни страни за позицијата на Македонија и македонскиот народ. Пред сè, го пропагира македонскиот национален ентитет во светот. Грција води лоша кампања за нас, но сепак придонесе името македонско да се рашири по светот.

Српскиот хегемонизам на македонската почва не е ново откритие. Тој датира десетици години наназад. Денешната епизода е само нов изблик на фрустрирани емоции кај новите генерации Срби.

Да не нè чудат многу и денешните односи меѓу Скопје и Белград, кои за некогаш се по малку чудни и вештачки фингирани. Напротив, Српскиот хегемонизам на македонската почва не е ново откритие. Тој датира десетици години наназад. Денешната епизода е само нов изблик на фрустрирани емоции кај новите генерации Срби. Да не се навраќаме на периодот меѓу двете светски војни кога посрбувањето на македонското население добива на интензитет. Нашата поблиска историја е полна со многу такви премрежја. Уште во 1991 година српскиот претседател Слободан Милошевиќ ѝ предложил на Грција поделба на Македонија, но Грција тоа го одбила. Ова, се наведува во книгата (објавена во Атина), **"Зад затворена врата"**, на новинарот Александар Таркас, близок до поранешниот шеф на грчката дипломатија Андонис Самарас. Планот на Милошевиќ, прво затскриено му бил соопштен на Самарас за време на една од неговите посети на Белград во 1991 година. Милошевиќ му рекол на Самарас дека во Македонија живеат не 40.000 туку 150.000 Срби, пред сè,

во Тетово на кои можат да им се приклучат голем број бегалци од северните подрачја на Југославија. Тогашниот грчки премиер Мицотакис одговорил дека ќе размисли за предлогот на Милошевиќ. Мицотакис овој план прв пат го обелодени во 1992 година за време на разговорите со германското раководство во Бон. Подоцна, за време на престојот во Рим, на тогашниот италијански премиер Џулиано Андреоти, Мицотакис буквално му рекол: **"Сите околу Скопје - Албанија, Србија, Бугарија се подготвени да го поделат. Само Грција нема територијални претензии, иако на почетокот на кризата Србија ни предложи да го поделиме Скопје"**.